

SZERVÁC JÓZSEF

Kocsisor

*Kurvákat könnyezik az Ég,
könyvel, szemét megtörli
numeránként, orrán-fülén
koton, az Ég egy nagy
szemét, sebjaj, megríkatja
a pali-arcú pasasérokot, tesz
rá, műkurvákat zokogik mű-
pinákkal, ez a MŰ, műtét
ez, Budapest Székes-
műváros mű-műtőasztal sarkán –*

(parasztjaink a kiegyenesített
kaszákat visszarendezik, magam is
persze, aratás jön, műbúzáat
műmalomba műszekéren –

*kurvázik műkönnyeiével az Ég,
megalkuszik forintra, mű-
szak után stricikkel teli
a kocsmá, műbalhék két mű-
fröccs közt, odaát a szomszédban
műpap celebrál műmisét – na baszd
meg, eredetileg
ez a sok mű-lány mind valódi volt,
játszott csigabigást, papás-
mamást, minden valódi volt,
mint a mesében, műszer
a nagymama szeme, a seggre
dorgálás, valódi volt
elbújni rosszalkodás után, valódi
csipkés alsószoknyák voltak,
valódi első menstruációk,
álmok valódi jövőbeliről,
nem nagy faszú fehér lovakról, de
nagy fehér lovakról nagy
fasszal, nagy istállók, nagy
konyha, nagy jövő –*

*az a nagy jövő most épp
egy várva várt fuvar, nem
vicc: ez itt a Nagy-
fuvaros meg a Kis-
fuvaros utca sarka,*

*kurva mindenki más is – mér? –
anyád nem? – hát az a kurvaég nem?*

*Könnyekkel kurválkod az Ég, a temetőben
mindenik fejfa alatt szajhák,
ribancok, prostik, faszszipók,
penetránsok, vagy a világ penetráns,
nagyobb kurva énnálam, aki nekem
a szar pénzéért beteszi –*

*(én, kurva költő ezennel
visszavonulok, megírom
ezt az egyáltalán nem kurvákról
szóló költeményt, valamikori
szüzességükre gondolok,
az első megbaszás alighanem
fájt, nagy szemétség –*

*szép szerencse. Ennyi erővel
engemet is kurvává
könnyezhetett volna az a kurva Ég,*

*rossz hagyatékom: nekem az az Ég kurva,
nekem kurvaegem sincs
mit keresek a kurva Ég alatt –
talán*

*lombik jövőmet amit épp most
tervelnek ki a kurva istenek
meg hogy jó mű-nemiszerveikkel
nemzik a jó kurva jövőt.*